

Florianus

nr 38 (179) rok V
24.04.2024 r.

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

Dlaczego czcimy Chrystusa jako Króla Wszechświata? Skąd wzięła się ta uroczystość?

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzona jest w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. Skąd wzięła się ta uroczystość? Co oznacza? Jaki jest jej sens? Poznaj 5 faktów o tej uroczystości.

1. Wszystko zaczęło się od... św. Małgorzaty Marii Alacoque

Idea intronizacji, przyjęcia Chrystusa za Króla i Pana jest rozwinięciem aktu poświęcenia się Najświętszemu Sercu Jezusowemu, wynikającego z objawień francuskiej wizytki z Paray-le-Monial św. Małgorzaty Marii Alacoque (1647-1690). Święta ta była mistyczką, której Pan Jezus w wielu objawieniach przedstawiał swe Serce, kochające ludzi i spragnione ich miłości.

2. Święto oficjalnie wprowadził papież Pius XI

Święto Chrystusa Króla wprowadził papież Pius XI w roku 1925 na zakończenie Roku Świętego: przypadła ona wówczas na 11 grudnia. Sensem tego nowego święta, jak wyjaśniał papież w encyklice „Quas primas”, było uznanie panowania i władzy Chrystusa zarówno w życiu osobistym chrześcijan, jak i całych społeczności.

Miało ono służyć odnowie wiary, także w przestrzeni publicznej, która szczególnie – zdaniem papieża – narażona jest na wypieranie zeń wartości i zasad chrześcijańskich. Ustanowienie święta Chrystusa Króla traktował więc jako „lekarstwo na zagrożenia niesione przez coraz powszechniejsze prądy laicyzacyjne, zaprzeczające panowaniu Chrystusa nad ludami”. W związku z tym Pius XI zachęcał – jak brzmiało ulubione jego hasło – do „Instaurare omnia in Christo”, czyli odnowy wszystkiego w Chrystusie. W 1969 r. papież Paweł VI podniósł święto Chrystusa Króla do rangi uroczystości, a więc najwyższej wagi obchodu liturgicznego w Kościele, postulując czcić Chrystusa jako Króla Wszechświata.

3. W czasie II wojny światowej Niemcy zniszczyli wyjątkową figurę w Polsce

Święto Chrystusa Króla od samego początku było uroczystością obchodzoną w Polsce. W 1927 r. powstał w Poznaniu komitet budowy pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa, który miał być także monumentem wdzięczności za odzyskaną niepodległość. Pomnik ten uroczystością odsłonięto 30 października 1932, w święto Chrystusa Króla. W uroczystościach wzięli udział liczni poznaniacy pod przewodnictwem kard. Augusta Hlonda.

(dokończenie na str. 2)

Parafia Rzymskokatolicka pod wezwaniem św. Floriana

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:

7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

Msze Święte

w dni powszednie:

7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu

we wtorki w godz. 8.30–18.00

oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego

w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

TWEET OD PAPIEŻA

Zadam wam pytanie, które każdy może zadać sobie samemu: **Czy zrezygnuję z czegoś, aby ofiarować to ubogim? Czy kiedy daję jałmużnę, dotykam ręki ubogiego i patrzę mu w oczy? Bracia i siostry, nie zapominajmy, że ubodzy nie mogą czekać!**

Komentarz do Ewangelii

Dzisiejsza uroczystość Chrystusa Króla kończy rok liturgiczny. Przypomina ona ludziom wierzącym, że ich ziemskie pielgrzymowanie zdąży ku pełni radości w królestwie niebieskim. Gwarantem tej nadziei jest Jezus Chrystus: „Pierworodny spośród umarłych i Władca królów ziemi” (Ap 1,5). Godność królewska Jezusa Chrystusa jest mocą, potęgą, chwałą i majestatem. Jego królestwo jednak „nie jest z tego świata” (J 18,31). Realizuje się ono wprawdzie na świecie, ale ze światem się nie utożsamia, przeciwnie, jest w nim obecne jakby w przeciwstawieniu do tego wszystkiego, czym świat żyje. Jest w świecie jak zaczyn w cieście, ziarno w roli, skarb ukryty w polu, ziarenko gorczycy, sieć rzucona w morze. Według św. Pawła, „królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym” (Rz 14,17). Jezus wyznał przed Piłatem: „Moje królestwo nie jest z tego świata” (J 18,36). Był wtedy poraniony, opluty, ubrany w szyderczą szatę. Nie przedstawiamy Go przeto na podobieństwo ziemskich władców, którzy często są tyranami i prześladowcami. Jego moc królewska przejawia się w miłości, służbie, uniżeniu, przebaczeniu. On nas „do końca umiłował” (J 13,1), „ogolił samego siebie, przyjąwszy postać sługi” (Flp 2,7), „dlatego Bóg Go wywyższył nad wszystko” (Flp 2,9), „aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano” (Flp 2,10). Jezus Chrystus jest Królem ukrzyżowanym, zmartwychwstałym, zwyciężonym. – ks. Proboszcz

Czytanie pierwsze**Dn 7,13-14**

Patrzyłem w nocnych widzeniach, a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego.

Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Psalm**Ps 93,1.2 i 5****Pan Bóg króluje, pełen majestatu**

Pan króluje, oblókł się w majestat,
Pan odział się w potęgę i nią się
przepasał,
tak świat utwierdził,
że się nie zachwieje.

Twój tron niewzruszony na wieki,
Ty od wieków istniejesz. Boże.
Świadectwa Twoje bardzo godne są
wiary, Twojemu domowi przystoi
świętość, po wszystkie dni, o Panie.

Dlaczego czcimy Chrystusa jako Króla Wszechświata? Skąd wzięła się ta uroczystość? – dokończenie

Pomnik zburzyli Niemcy zaraz po wejściu do miasta w 1939 r., wysadzając go w powietrze. A figurę Chrystusa przetopiono na kule armatnie. Obecnie, od kilku lat trwają starania o odbudowę tego pomnika i postawienie go ponownie w godnym miejscu stolicy Wielkopolski.

4. Uroczystość została przeniesiona na ostatnią niedzielę przed Adwentem w 1969 roku

Po ostatniej reformie liturgicznej w 1969 r. uroczystość została przeniesiona na ostatnią niedzielę przed Adwentem. Mimo, że jest to święto tak młode, jego treść była przeżywana w Kościele od początku jego istnienia. Wskazuje na to wiele fragmentów Ewangelii oraz starożytnych pism chrześcijańskich. Geneza kultu Chrystusa jako Króla sięga natomiast już Starego Testamentu, zapowiadającego przyjście Mesjasza, króla, potomka Dawida.

Greckie słowo „chrystus” jest odpowiednikiem hebrajskiego mesjasz i oznacza pomazańca, namaszczonego, co w znaczeniu starotestamentalnym odnosiło się zarówno do króla, jak i kapłana, a nieraz także do proroka.

Umieszczenie tej uroczystości na końcu kalendarza wiąże się z biblijnym rozumieniem czasu i odzwierciedla zarazem sens roku liturgicznego, który jakby odtwarza najważniejsze zdarzenia w dziejach zbawienia. Objawienie biblijne przyniosło nowe, linearnie rozumienie czasu: czas ma swój początek i koniec, nie ma w nim powrotów i cykli, lecz każda chwila jest jedyna i niepowtarzalna. W człowieka jednak, tak jak w całą naturę, wpisana jest pewna cykliczność. Rok kościelny łączy w sobie te dwa wymiary: w swoich powrotach odzwierciedla tę jedyną i niepowtarzalną historię zbawienia, która rozpoczęła się wraz ze stworzeniem, szczyt osiągnęła w czasie życia, zbawiennej śmierci oraz zmartwychwstania Jezusa z Nazaretu, a zmierza do kresu, którym jest nastanie Królestwa Bożego. Zakończenie roku symbolizuje właśnie osiągnięcie celu i wypełnienie bożych obietnic. Jest to odpowiedź Boga na nieustające modlitwy chrześcijan: Przyjdź królestwo Twoje.

5. W 2016 roku dokonano aktu uznania Chrystusa Królem

Sprawą intronizacji Chrystusa Króla – na prośbę licznych oddolnych ruchów intronizacyjnych – w ostatnich latach zajmowała się Konferencja Episkopatu Polski. Powołała w tym celu w 2013 r. specjalny Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych pod przewodnictwem biskupa opolskiego Andrzeja Czai. Podczas spotkania Zespołu 10 czerwca 2014 roku zrodziła się myśl o przygotowaniu aktu uznania Chrystusa Królem w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w 2016 roku, w ramach obchodów jubileuszu 1050. rocznicy Chrztu Polski.

Po długich i niełatwych dyskusjach z przedstawicielami ruchów intronizacyjnych – które domagały się ogłoszenia Chrystusa królem Polski – ustalono, że uroczysta proklamacja Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana odbędzie się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach w sobotę 19 listopada br. – w przeddzień uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Następnego dnia akt ten został odnowiony we wszystkich świątyniach katolickich w Polsce.

Czytanie drugie**Ap 1,5-8**

Jezus Chrystus jest Świadkiem Wiernym, Pierworodnym umarłych i Władcą królów ziemi. Tym, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem i kapłanami Boga i Ojcu swojemu: Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

Oto nadchodzi z obłokami i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go opłakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen.

Jam jest Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, który jest, który był i który przychodzi, Wszechmogący.

Ewangelia**J 18,33b-37**

Piłat powiedział do Jezusa: „Czy Ty jesteś Królem żydowskim?”.

Jezus odpowiedział: „Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?”.

Piłat odparł: „Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś uczynił?”.

Odpowiedział Jezus: „Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd”.

Piłat zatem powiedział do Niego: „A więc jesteś Królem?”.

Odpowiedział Jezus: „Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu”.

W liście pasterskim z 11 października 2016 r. – poprzedzającym Jubileuszowy Akt – Pasterze Kościoła w Polsce przypominali, że „nie trzeba Chrystusa intronizować w znaczeniu wynoszenia Go na tron i nadawania Mu władzy ani też ogłaszać Go Królem. On przecież jest Królem królów i Panem panów na wieki. Natomiast naszym wielkim zadaniem jest podjęcie dzieła intronizacji Jezusa w znaczeniu uznawania Jego królewskiej godności i władzy całym życiem i postępowaniem”.

Biskupi wyjaśniali ponadto, że „zasadniczym celem dokonania aktu jest uznanie z wiarą panowania Jezusa, poddanie i zawierzenie Mu życia osobistego, rodzinnego i narodowego we wszelkich jego wymiarach i kształtowanie go według Bożego prawa”.

- KAI, zś/Stacja7

NOWI ŚWIĘCI W PARAFII**Dzieci Fatimskie****Św. Franciszek Marto**

Przyszedł na świat 11 czerwca 1908 roku, w portugalskiej wiosce Aljustrel. Był szóstym z siedmiorga dzieci ubożego małżeństwa Manuela Pedro Marto i Olimpii de Jesus. Został ochrzczony w parafialnym kościele w Fatimie, 20 czerwca 1908 r. W październiku 1917 roku zaczął uczęszczać do szkoły powszechnej. Od najmłodszych lat, wraz z młodszą siostrą Hiacyntą, pomagał rodzicom w wypasaniu owiec i w uprawie roli. Odznaczał się głęboką wiarą. W drodze do szkoły wstępował często do kościoła, żeby pomodlić się, pomedytować. Lubił też kontemplować. Był dobrym, spokojnym i opiekuńczym chłopcem, refleksyjnym i zdolnym do wielkich poświęceń. Podejmował pokutę, aby pocieszać Pana Jezusa. Pragnął wynagradzać Bogu za winy grzeszników. Chętnie z rodzicami i siostrą odmawiał różaniec św. Podczas objawień, Franciszek widział postać Anioła i Maryi, jednak nie słyszał żadnego z wypowiedzianych przez nich słów. Z całego serca pragnął jak najszybciej przyjąć Komunię św. i dostąpić wiecznej radości w niebie. Wkrótce jego pragnienie ziściło się. We wrześniu 1918 r. Półwysep Iberyjski opanowała epidemia choroby, zwanej „hiszpanką”. Zwiększyła się zachorowalność

na zapalenie oskrzeli i płuc. W rodzinie Marto choroba ominęła tylko ojca. Franciszek pokornie znosił wszystkie cierpienia, nie uskarżał się na nic. Łucja tak o nim pisała: „Cierpiał z heroiczną cierpliwością, nie pozwalając nigdy, by wydobył się z niego jęk lub najlżejsza skarga. Zapytałam go pewnego dnia na krótko przed śmiercią: – Franciszku, bardzo cierpisz? Tak, cierpię. Ale cierpię wszystko z miłości do Naszego Pana i Matki Bożej”. Pod koniec marca 1919 r. Franciszek poprosił o Pierwszą Komunię Świętą. Gdy umierał, na jego ustach był widoczny uśmiech. Odszedł do domu Pana 4 kwietnia 1919 r. Pochowano go na parafialnym cmentarzu. 13 marca 1952 roku jego ciało zostało przeniesione do bazyliki w Fatimie. Spoczywa w bocznej Kaplicy po prawej stronie głównego ołtarza.

(dokończenie na str. 4)

1. Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, ostatnią niedzielę roku liturgicznego. Taca z dzisiejszej niedzieli przeznaczona jest na Wyższe Metropolitalne Seminarium Duchownego w Warszawie.
2. Z racji dzisiejszej Uroczystości możemy uzyskać odpust zupełny za odmówienie Aktu oddania się Sercu Pana Jezusa.
3. W przyszłą niedzielę rozpoczniemy okres Adwentu, czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana. W czasie Adwentu zapraszamy od poniedziałku do soboty na Roraty o godz. 7.00.
4. Od przyszłej niedzieli nasi ministranci rozprowadzać będą Wigilijne Świece Caritasu. Tradycyjnie dochód ze sprzedaży świec, przeznaczony będzie na Liturgiczną Służbę Ołtarza w naszej parafii.
5. Do 30 listopada przyjmujemy zapisy na wizytę duszpasterską.

Sakrament Chrztu Świętego przyjął:
Aleksander Hermaniuk

W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Marian Dąbrowski, + Anna Gawęcka

NOWI ŚWIĘCI W PARAFII - dokończenie

Św. Hiacynta Marto

urodziła się również w Aljustrel, 11 marca 1910 r. Była bardzo ruchliwym i pełnym życia dzieckiem, ale również wyróżniała się niespotykaną, jak na swój wiek, powagą. To jej Maryja powiedziała o wielkich wydarzeniach, jakie czekają świat około 1940 r. Od czasu objawień Maryi, dużo modliła się i pokutowała za grzeszników. Stało się to pod wpływem wizji piekła, jaką dzieci miały 13 lipca 1917 r. Widziały wtedy ogromne cierpienia, jakich doznają dusze potępione. Hiacynta była tym tak bardzo przejęta, że postanowiła odtąd wszystkie swoje modlitwy, cierpienia, umartwienia i wyrzeczenia ofiarowywać w intencji zbawienia dusz grzesznych ludzi. Czuliła głęboką litość dla grzeszników i miała dla nich wielkie współczucie. Hiacynta bardzo boleśnie przeżyła śmierć swojego kochanego brata Franciszka. Gdy zbliżała się chwila jego odejścia z tego świata poleciła mu: „Pozdrów ode mnie serdecznie Naszego Pana i Naszą Panią i powiedz im, że będę cierpiała tyle, ile zechcę, aby nawrócić grzeszników”.

W październiku 1918 r. zapadła, podobnie jak Franciszek, na gripę „hiszpankę”. Od 1 lipca do 31 sierpnia 1919 r. przebywała w szpitalu w Vila Nova de Ourém. Potem, w styczniu następnego roku trafiła do ochronki, a stamtąd do szpitala, w Lizbonie. Przeszła tam operację usunięcia dwóch żeber. Po operacji nastąpiły bolesne komplikacje, które doprowadziły do śmierci dziewczynki. Cztery dni przed śmiercią, ujrzała Maryję. Swoje cierpienia ofiarowała w intencji nawrócenia grzeszników, o pokój na świecie i w intencji Ojca Świętego. Zdążyła przystąpić po raz pierwszy do sakramentu pokuty i przyjąć Pierwszą Komunię Świętą. W przeddzień śmierci powiedziała: „Matka Boża ukaże się znowu, lecz nie mnie. Ja bowiem umieram, zgodnie z Jej przepowiednią”. Odeszła do domu Pana, wieczorem 20 lutego 1920 r. Cztery dni później została pochowana w Vila Nova de Ourém. 12 września 1935 r. jej ciało przeniesiono na cmentarz w Fatimie i złożono obok ciała Franciszka, a 1 maja 1951 r. przeniesiono je do bazyliki fatimskiej. Spoczywa w bocznej kaplicy po lewej stronie głównego ołtarza.

2 kwietnia 1981 roku, papież Jan Paweł II roku podpisał dekret, umożliwiający rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego dzieci. Ich beatyfikacja, odbyła się 13 maja 2000 r. Dokonał jej Ojciec Święty Jan Paweł II. Franciszek i Hiacynta zostali ogłoszeni świętymi 13 maja 2017 r., w setną rocznicę objawień fatimskich, przez papieża Franciszka, podczas jego pielgrzymki do Fatimy.

- Aniela Nowakowska

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

http://swflorian.home.pl/

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białęcki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie wcześniej do kancelarii parafialnej z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kregów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010